

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2018/1541

z dnia 2 października 2018 r.

zmieniające rozporządzenia (UE) nr 904/2010 i (UE) 2017/2454 w odniesieniu do środków wzmocnienia współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecny system opodatkowania handlu pomiędzy państwami członkowskimi opiera się na uzgodnieniach przejściowych wprowadzonych w 1993 r., które stały się nieaktualne i podatne na oszustwa w kontekście bardzo złożonego systemu podatku od wartości dodanej (VAT). W październiku 2017 r. Komisja przedstawiła wniosek ustawodawczy określający zasady docelowego systemu VAT dla transgranicznej wymiany handlowej między przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich, który to system ma opierać się na opodatkowaniu transgranicznych dostaw w państwie członkowskim przeznaczenia. Z uwagi na fakt, że pełne wdrożenie docelowego systemu VAT dla wewnątrzunijnego handlu może zająć kilka lat, niezbędne jest podjęcie działań krótkoterminowych w celu szybszego i skuteczniejszego zwalczania transgranicznych oszustw w dziedzinie VAT. Zanim wprowadzony zostanie docelowy system VAT istotne znaczenie w walce z oszustwami w dziedzinie VAT i we wzmocnieniu zaufania między organami podatkowymi ma również usprawnienie i uproszczenie instrumentów współpracy administracyjnej, w szczególności Eurofisc.
- (2) Przeprowadzenie postępowania administracyjnego jest często niezbędne do zwalczania oszustw w dziedzinie VAT, w szczególności w sytuacji, gdy podatnik nie ma siedziby w państwach członkowskich, w których podatek jest należny. W celu zapewnienia właściwego egzekwowania VAT oraz uniknięcia powielania pracy i nadmiernych obciążeń administracyjnych dla organów podatkowych i przedsiębiorców, w przypadku gdy co najmniej dwa państwa członkowskie uważają, że niezbędne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w odniesieniu do kwot zadeklarowanych przez podatnika niemającego siedziby na ich terytorium, ale podlegającego opodatkowaniu w tych państwach, państwo członkowskie, w którym podatnik ma siedzibę, powinno wszcząć postępowanie, chyba że jest w stanie przedstawić wymagane informacje. Państwa członkowskie występujące z wnioskiem powinny być przygotowane na udzielenie wsparcia państwu członkowskiemu siedziby poprzez aktywny udział w postępowaniu. Z uwagi na to, że urzędnicy państw członkowskich występujących z wnioskiem mogą mieć lepszą znajomość faktów i okoliczności danej sprawy, w przypadku gdy wezwane państwo członkowskie nie zażądało obecności urzędników z państw członkowskich występujących z wnioskiem, urzędnicy z państw członkowskich występujących z wnioskiem powinni mieć możliwość uczestniczenia w toku postępowania administracyjnego, jeżeli zgodnie z krajowym prawem wezwanego państwa członkowskiego spełniono przesłanki takiej obecności. W tym przypadku urzędnicy państw członkowskich występujących

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 23 maja 2018 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

z wnioskiem powinni mieć dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów co urzędnicy wezwanego państwa członkowskiego – za pośrednictwem tych ostatnich. Jeżeli prawo wezwanego państwa członkowskiego przewiduje warunki, które muszą być spełnione, by umożliwić taką obecność, należy założyć, że wezwane państwo członkowskie podejmie wszystkie konieczne działania, aby warunki te zostały spełnione. W każdym przypadku urzędnicy z państw członkowskich powinni, gdy uznają to za konieczne, mieć możliwość uczestniczenia – wraz z urzędnikami wezwanego państwa członkowskiego i po ich poinformowaniu – w postępowaniu w wezwanym państwie członkowskim do celów konsultacji. Celem takich konsultacji może być wymiana poglądów i informacji na temat przebiegu postępowania oraz proponowanie i omawianie możliwych działań.

- (3) Przekazywanie właściwym organom innych państw członkowskich informacji bez uprzedniego wniosku zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 904/2010 ⁽¹⁾ powinno odbywać się w sposób jak najprostszy i jak najbardziej skuteczny. W związku z tym niezbędne jest umożliwienie właściwym organom przekazywania informacji w inny sposób niż za pomocą standardowych formularzy, jeżeli organy te uznają inne bezpieczne sposoby za bardziej odpowiednie i zgodzą się na ich stosowanie lub jeżeli informacje zostały otrzymane od państwa trzeciego.
- (4) Zwolnienie z VAT w odniesieniu do importu towarów przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy Rady 2006/112/WE ⁽²⁾ (tzw. „procedury celne 42 i 63”) jest często nadużywane, a towary są przekierowywane na czarny rynek bez uiszczenia VAT. W związku z tym podstawowe znaczenie ma, by funkcjonariusze celni sprawdzający, czy zostały spełnione wymogi przyznania zwolnienia, mieli dostęp do rejestru numerów identyfikacyjnych VAT i do informacji podsumowujących. Ponadto informacje gromadzone przez organy celne w ramach tej procedury należy również udostępnić właściwym organom państwa członkowskiego, w którym późniejsze wewnątrzwspólnotowe nabycie powinno mieć miejsce.
- (5) W celu zwalczania oszustw wynikających z podwójnego systemu VAT mającego zastosowanie do pojazdów urzędnicy łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość dostępu do danych rejestracyjnych pojazdów w sposób automatyczny. Pozwoliłoby im to na szybką identyfikację osób, które dopuściły się nieuczciwych transakcji oraz miejsc tych transakcji. Taki dostęp powinien być udzielony za pośrednictwem oprogramowania europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS), którego stosowanie jest obowiązkowe dla państw członkowskich na mocy decyzji Rady 2008/615/WSiSW ⁽³⁾ i 2008/616/WSiSW ⁽⁴⁾, w odniesieniu do danych rejestracyjnych pojazdów.
- (6) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania przepisów dotyczących zautomatyzowanego dostępu do informacji gromadzonych przez organy celne i do danych rejestracyjnych pojazdów należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (7) W celu zapewnienia efektywnego i skutecznego monitorowania VAT z tytułu transakcji transgranicznych w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 przewidziano obecność urzędników w urzędach administracyjnych i podczas postępowań administracyjnych w innych państwach członkowskich. W celu wzmocnienia zdolności organów podatkowych do kontrolowania dostaw transgranicznych powinny być prowadzone wspólne postępowania administracyjne umożliwiające urzędnikom z co najmniej dwóch państw członkowskich utworzenie jednego zespołu i aktywne uczestnictwo we wspólnie prowadzonym postępowaniu administracyjnym.
- (8) W celu zwalczania najpoważniejszych oszustw transgranicznych konieczne jest wyjaśnienie i wzmocnienie zadań oraz sposobu zarządzania i funkcjonowania Eurofisc. Urzędnicy łącznikowi Eurofisc powinni mieć możliwość szybkiego dostępu do wszystkich niezbędnych informacji, a także szybkiej ich wymiany, przetwarzania i analizowania oraz koordynowania wszelkich działań następczych. Niemniej jednak taka koordynacja nie oznacza prawa do żądania przeprowadzenia konkretnego postępowania przez dane uczestniczące państwo członkowskie. Konieczne jest także nasilenie zwalczania oszustw w dziedzinie VAT na szczeblu unijnym, w szczególności poprzez umożliwienie koordynatorom dziedzin roboczych Eurofisc wnioskowania o ukierunkowane informacje z Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (zwanego dalej „Europol”) i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwanego dalej „OLAF”). W związku z tym, aby otrzymywać w zamian stosowne informacje posiadane przez Europol i OLAF, koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc powinni mieć możliwość przekazywania Europolowi i OLAF wszelkich niezbędnych informacji.
- (9) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania przepisów dotyczących sieci Eurofisc należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (10) Zorganizowanie przekazywania wniosków o zwrot VAT zgodnie z art. 5 dyrektywy Rady 2008/9/WE ⁽¹⁾ daje możliwość zredukowania obciążeń administracyjnych właściwych organów związanych z odzyskiwaniem nieuregulowanych zobowiązań podatkowych w państwie członkowskim siedziby.
- (11) Państwa członkowskie mogą również przekazywać do OLAF odnośne informacje, jeżeli uznają to za stosowne. Umożliwiłoby to OLAF wypełnienie swojego mandatu polegającego na prowadzeniu dochodzeń administracyjnych dotyczących nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań naruszających interesy finansowe Unii, a także zapewnianiu pomocy państwom członkowskim w celu koordynowania ich działań służących ochronie interesów finansowych Unii przed nadużyciami.
- (12) Komisja może mieć dostęp do informacji przekazywanych lub gromadzonych na mocy rozporządzenia (UE) nr 904/2010 jedynie w takim zakresie, w jakim jest to niezbędne do nadzoru, konserwacji oraz rozwijania systemów elektronicznych prowadzonych przez Komisję i wykorzystywanych przez państwa członkowskie do celów niniejszego rozporządzenia.
- (13) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych do celów rozporządzenia (UE) nr 904/2010. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽³⁾ ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy Unii do celów niniejszego rozporządzenia. Zwalczanie oszustw w dziedzinie VAT uznaje się za ważny cel leżący w ogólnym interesie publicznym zarówno Unii, jak i jej państw członkowskich. Na potrzeby osiągnięcia celów rozporządzenia (UE) nr 904/2010, mianowicie celu zakładającego współpracę i wymianę informacji, które pomagają w dokonaniu właściwego wymiaru VAT, w kontrolowaniu prawidłowego stosowania VAT, w szczególności w odniesieniu do transakcji wewnątrzspółnotowych, oraz w zwalczaniu oszustw w dziedzinie VAT, należy przewidzieć wprowadzenie konkretnych i ściśle określonych ograniczeń względem pewnych praw i obowiązków ustanowionych rozporządzeniem (UE) 2016/679.
- (14) Konkretniej, pełne stosowanie praw i obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2016/679 poważnie ograniczyłoby skuteczność walki z oszustwami w dziedzinie VAT, gdyż w szczególności umożliwiłoby to osobom, których dane dotyczą, utrudnianie trwających dochodzeń i profilowania ryzyka. Zagroziłoby to urzędowym lub prawnym postępowaniom, analizom, dochodzeniom lub procedurom prowadzonym zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 904/2010. Zablokowałoby to także współpracę administracyjną między właściwymi organami, która jest jednym z kluczowych instrumentów do celów zwalczania oszustw w dziedzinie VAT. W związku z tym należy przewidzieć ograniczenia w odniesieniu do prawa do przejrzystego informowania, prawa do otrzymania informacji w przypadku zbierania danych od osoby, której dane dotyczą, prawa do otrzymania informacji w przypadku pozyskiwania danych osobowych w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, prawa dostępu przysługującego osobie, której dane dotyczą, prawa do usunięcia danych, prawa do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych oraz prawa dotyczącego zautomatyzowanego podejmowania decyzji w indywidualnych przypadkach, w tym profilowania. Wykonanie tych praw powinno być ograniczone wyłącznie dopóty, dopóki jest to konieczne, tak aby nie zakłócić osiągnięcia celów realizowanych na mocy art. 1 rozporządzenia (UE) nr 904/2010. Ograniczenie to powinno mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do pewnych kategorii danych, o których mowa w art. 1, art. 14 i art. 17 tego rozporządzenia w takim zakresie, jaki jest ściśle konieczny do zapewnienia przestrzegania przepisów dotyczących VAT oraz odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (15) Z uwagi na to, że cel - zapobiegania przypadkom uchylania się od VAT i oszustwom w dziedzinie VAT, wykrywania takich przypadków oraz prowadzenia dochodzeń w ich sprawie - nie może zostać osiągnięty za pomocą innych, mniej restrykcyjnych środków o takiej samej skuteczności, ograniczenia te są ściśle konieczne do osiągnięcia tego konkretnego celu. Są one również proporcjonalne ze względu na utratę dochodów przez Unię i państwa członkowskie oraz żywotne znaczenie udostępniania informacji w celu skutecznego zwalczania oszustw. Przetwarzanie i przechowywanie informacji gromadzonych i wymienianych na mocy niniejszego rozporządzenia ogranicza się do celów zwalczania oszustw w dziedzinie VAT. Informacje zbierane i wymieniane na mocy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą danych wrażliwych. Nie mogą być one dalej przetwarzane w sposób niezgodny z takimi celami, co obejmuje zakaz ich przetwarzania do celów komercyjnych. Jeżeli chodzi o zabezpieczenia służące zapobieganiu nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu, rozporządzenie (UE) nr 904/2010 już zawiera szczegółowe warunki dotyczące dostępu właściwych organów krajowych do danych i ich późniejszego wykorzystywania z myślą o osiągnięciu ogólnego celu tego rozporządzenia. Okres zatrzymywania danych powinien być ograniczony do tego, co konieczne, by osiągnąć założone cele.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44 z 20.2.2008, s. 23).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (16) Z uwagi na to, że rozporządzenie Rady (UE) 2017/2454⁽¹⁾ zmieniło również art. 17 rozporządzenia (UE) nr 904/2010 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2017/2454 w celu aktualizacji odpowiednich odesłań do tego artykułu. Jako że rozporządzenie (UE) 2017/2454 zmieniło również załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 904/2010 ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r., konieczna jest zmiana rozporządzenia (UE) 2017/2454, gdyż załącznik I nie jest już potrzebny, w związku z czym powinien zostać uchylony.
- (17) Ponieważ wprowadzenie w życie przepisów w sprawie zautomatyzowanego dostępu do informacji gromadzonych przez organy celne oraz do danych rejestracyjnych pojazdów będzie wymagać nowych rozwiązań technologicznych, konieczne jest odroczenie ich stosowania, tak aby umożliwić państwom członkowskim i Komisji wdrożenie tych rozwiązań.
- (18) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ulepszenie instrumentów współpracy między państwami członkowskimi oraz zwalczanie oszustw transgranicznych w dziedzinie VAT, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, możliwe jest natomiast, z powodu transgranicznego charakteru licznych transakcji związanych z oszustwami w dziedzinie VAT w ramach jednolitego rynku lub zaangażowanych gospodarczych mających siedzibę w innym państwie członkowskim niż to, w którym VAT jest należny, ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (19) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Rzecznikiem Ochrony Danych, który przedstawił formalne uwagi 21 marca 2018 r.
- (20) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 904/2010 oraz rozporządzenie (UE) 2017/2454,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 904/2010 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) uchyla się ust. 3;
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może zawierać uzasadniony wniosek o przeprowadzenie konkretnego postępowania administracyjnego. Organ wezwany wszczyna postępowanie administracyjne, w razie potrzeby w porozumieniu z organem występującym z wnioskiem. Jeżeli organ wezwany jest zdania, że postępowanie administracyjne nie jest konieczne, niezwłocznie informuje organ występujący z wnioskiem o przyczynach swojej decyzji.

Niezależnie od akapitu pierwszego, odmowa przeprowadzenia postępowania dotyczącego kwot, które zostały lub które powinny być zostać zadeklarowane przez podatnika mającego siedzibę w państwie członkowskim organu wezwanego w związku z dostawami towarów lub świadczeniem usług dokonywanymi przez tego podatnika oraz podlegającym opodatkowaniu w państwie członkowskim organu występującego z wnioskiem, może nastąpić wyłącznie na podstawie jednej z następujących przyczyn:

- a) na podstawie przewidzianej w art. 54 ust. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 58 ust. 2, po dokonaniu przez organ wezwany oceny przesłanek wskazanych w art. 54 ust. 1 w kontekście postanowień niniejszego ustępu z uwzględnieniem najlepszych praktyk;
- b) na podstawach przewidzianych w art. 54 ust. 2, 3 i 4;
- c) na podstawie tego, że organ wezwany dostarczył już organowi występującemu z wnioskiem informacje na temat tego samego podatnika na skutek postępowania administracyjnego przeprowadzonego nie dawniej niż dwa lata wcześniej.

W przypadku gdy organ wezwany odmawia przeprowadzenia postępowania administracyjnego, o którym mowa w akapicie drugim, na podstawach określonych w lit. a) lub b), organ wezwany przekazuje organowi występującemu z wnioskiem daty i wartości wszystkich stosownych dostaw towarów lub świadczenia usług dokonanych przez podatnika w państwie członkowskim organu występującego z wnioskiem w ciągu ostatnich dwóch lat.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/2454 z dnia 5 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 348 z 29.12.2017, s. 1).

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Jeżeli właściwe organy co najmniej dwóch państw członkowskich są zdania, że postępowanie administracyjne dotyczące kwot, o których mowa w ust. 4 akapit drugi niniejszego artykułu, jest konieczne i przedłożą wspólny uzasadniony wniosek zawierający podstawy lub dowody wskazujące na istnienie ryzyka związanego z uchylaniem się od zapłaty VAT lub oszustwami w zakresie VAT, organ wezwany nie może odmówić przeprowadzenia postępowania, chyba że zachodzą podstawy odmowy wskazane w art. 54 ust. 1 lit. b), art. 54 ust. 2, 3 lub 4. W przypadku gdy wezwane państwo członkowskie posiada już informacje będące przedmiotem wniosku, przekazuje te informacje państwom członkowskim występującym z wnioskiem. W przypadku gdy otrzymane informacje nie spełniają oczekiwań państw członkowskich występujących z wnioskiem, państwa te informują wezwane państwo członkowskie o konieczności kontynuowania postępowania administracyjnego.

Na żądanie wezwanego państwa członkowskiego, urzędnicy upoważnieni przez organy występujące z wnioskiem uczestniczą w postępowaniu administracyjnym. Takie postępowanie administracyjne jest prowadzone wspólnie oraz pod kierunkiem i zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego. Urzędnicy organów występujących z wnioskiem mają dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów co urzędnicy organu wezwanego i – w zakresie, w jakim prawo wezwanego państwa członkowskiego dopuszcza przesłuchiwanie podatników przez urzędników, uprawnienie to przysługuje również urzędnikom organów występujących z wnioskiem. Uprawnienia kontrolne urzędników organów występujących z wnioskiem są wykonywane wyłącznie w celu prowadzenia konkretnego postępowania administracyjnego.

Jeżeli wezwane państwo członkowskie nie zażądało obecności urzędników z państw członkowskich występujących z wnioskiem, urzędnicy z każdego z państw członkowskich występujących z wnioskiem muszą mieć możliwość bycia obecnymi w trakcie postępowania administracyjnego i korzystają z uprawnień wskazanych w art. 28 ust. 2, jeżeli spełnione są warunki określone w prawie krajowym wezwanego państwa członkowskiego. W każdym przypadku urzędnicy z tych państw członkowskich występujących z wnioskiem muszą mieć możliwość bycia obecnymi w trakcie postępowania w celach konsultacyjnych.

Jeżeli urzędnicy z państw członkowskich występujących z wnioskiem muszą uczestniczyć lub muszą być obecni, postępowanie administracyjne może być prowadzone wyłącznie wtedy, gdy taki udział lub obecność w tym postępowaniu są zapewnione.”;

2) art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje przekazywane są za pomocą standardowych formularzy, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 50, lub szczególnych przypadków, gdy odnośne właściwe organy uznają inne bezpieczne środki za odpowiednie i zgodzą się na ich stosowanie.

Komisja przyjmuje standardowe formularze w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

3) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) informacje, które gromadzi zgodnie z art. 143 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2006/112/WE, jak również informacje na temat kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia, kodu towaru, waluty, łącznej kwoty, kursu walutowego, ceny poszczególnych pozycji oraz wagi netto.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)–f) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych elementy danych dotyczące informacji, o których mowa w ust. 1 lit. f) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

4) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Każde państwo członkowskie udziela swoim urzędnikom, którzy sprawdzają wymogi przewidziane w art. 143 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, dostępu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a)–c) niniejszego rozporządzenia i do których zautomatyzowany dostęp udzielany jest przez pozostałe państwa członkowskie.”;

b) w ust. 2 lit. e) wprowadza się następujące zmiany:

(i) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa lub mającym na celu wykrycie oszustwa;

(ii) dostęp ten uzyskuje się za pośrednictwem urzędnika łącznikowego Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który posiada osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiające dostęp do tych informacji.”;

(ii) uchyla się ppkt (iii);

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W odniesieniu do informacji, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. f), udostępniane są następujące elementy:

a) numery identyfikacyjne VAT nadane przez państwo członkowskie otrzymujące informacje;

b) numery identyfikacyjne VAT importera (lub jego przedstawiciela podatkowego), który dostarcza towary osobom posiadającym numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu;

c) kraj pochodzenia, kraj przeznaczenia, kod towaru, łączna kwota oraz waga netto importowanych towarów, po imporcie których następuje wewnątrzspółnotowa dostawa towarów dokonywana przez każdą z osób, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu, na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT, o którym mowa w lit. a) niniejszego ustępu;

d) kraj pochodzenia, kraj przeznaczenia, kod towaru, waluta, łączna kwota, kurs walutowy, ceny poszczególnych pozycji oraz waga netto importowanych towarów, po imporcie których następuje wewnątrzspółnotowa dostawa towarów dokonywana przez każdą z osób, o których mowa w lit. b) niniejszego ustępu, na rzecz każdej z osób posiadających numer identyfikacyjny VAT nadany przez inne państwo członkowskie pod następującymi warunkami:

(i) dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa lub mającym na celu wykrycie oszustwa;

(ii) dostęp ten uzyskuje się za pośrednictwem urzędnika łącznikowego Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który posiada osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiające dostęp do tych informacji.

Wartości, o których mowa w lit. c) i d) niniejszego akapitu, są wyrażone w walucie państwa członkowskiego dostarczającego informacje i odnoszą się do każdej pozycji towarowej w przedłożonym zgłoszeniu celnym.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych praktyczne rozwiązania dotyczące warunków przewidzianych w ust. 2 lit. e) niniejszego artykułu, aby umożliwić państwu członkowskiemu przekazującemu informacje wskazanie urzędnika łącznikowego Eurofisc mającego dostęp do informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

e) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych praktyczne rozwiązania dotyczące warunków przewidzianych w ust. 2 lit. e) i w ust. 2a lit. d) niniejszego artykułu, aby umożliwić państwu członkowskiemu przekazującemu informacje wskazanie urzędnika łącznikowego Eurofisc mającego dostęp do informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

5) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 21a

1. Każde państwo członkowskie udziela właściwemu organowi każdego innego państwa członkowskiego zautomatyzowanego dostępu do następujących informacji w odniesieniu do krajowych danych rejestracyjnych pojazdów:

a) dane identyfikacyjne dotyczące pojazdów;

b) dane identyfikacyjne dotyczące właścicieli oraz posiadaczy pojazdu, na których nazwisko pojazd jest zarejestrowany, zgodnie z definicją obowiązującą w prawie państwa członkowskiego rejestracji.

2. Dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się pod następującymi warunkami:
- dostęp ten wiąże się z dochodzeniem w sprawie podejrzenia popełnienia oszustwa w dziedzinie VAT lub mającym na celu wykrycie oszustwa w dziedzinie VAT;
 - dostęp ten uzyskuje się za pośrednictwem urzędnika łącznikowego Eurofisc, o którym mowa w art. 36 ust. 1, który posiada osobisty kod identyfikacyjny do systemów elektronicznych umożliwiający dostęp do tych informacji.
3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych elementy danych oraz szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informację, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jak również praktyczne rozwiązania w odniesieniu do warunków przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, aby umożliwić państwu członkowskiemu przekazującemu informację wskazanie urzędnika łącznikowego Eurofisc mającego dostęp do informacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;
- 6) art. 24 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 24
- W przypadku gdy do celów art. 17–21a właściwe organy państw członkowskich dokonują wymiany informacji drogą elektroniczną, podejmują one wszelkie środki niezbędne do zapewnienia zgodności z art. 55.
- Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wprowadzenie wszystkich niezbędnych zmian w swoich systemach, aby umożliwić wymianę tych informacji za pomocą sieci CCN/CSI lub wszelkich innych podobnych bezpiecznych sieci wykorzystywanych do wymiany informacji, o których mowa w art. 21a, drogą elektroniczną.”;
- 7) tytuł rozdziału VII otrzymuje brzmienie:
- „OBECNOŚĆ W URZĘDACH ADMINISTRACYJNYCH ORAZ W TOKU POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH I POSTĘPOWAŃ ADMINISTRACYJNYCH PROWADZONYCH WSPÓLNIE”;
- 8) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:
- dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. W drodze porozumienia między organami występującymi z wnioskiem a organem wezwanym i zgodnie z rozwiązaniami określonymi przez organ wezwany urzędnicy upoważnieni przez organy występujące z wnioskiem mogą, w celu gromadzenia i wymiany informacji, o których mowa w art. 1, uczestniczyć w postępowaniach administracyjnych prowadzonych na terytorium wezwanego państwa członkowskiego. Takie postępowanie administracyjne jest prowadzone wspólnie przez urzędników organów występujących z wnioskiem i organu wezwanego oraz pod kierunkiem organu wezwanego i zgodnie z prawem wezwanego państwa członkowskiego. Urzędnicy organów występujących z wnioskiem mają dostęp do tych samych pomieszczeń i dokumentów co urzędnicy wezwanego organu i – w zakresie, w jakim prawo wezwanego państwa członkowskiego dopuszcza przesłuchiwanie podatników przez urzędników, uprawnienie to przysługuje również urzędnikom organów występujących z wnioskiem.

Jeżeli jest to dopuszczalne na podstawie prawa wezwanego państwa członkowskiego, urzędnicy państw członkowskich występujących z wnioskiem mają takie same uprawnienia kontrolne, jak te przyznane urzędnikom wezwanego państwa członkowskiego.

Uprawnienia kontrolne urzędników organów występujących z wnioskiem są wykonywane wyłącznie w celu prowadzenia konkretnego postępowania administracyjnego.

Na podstawie porozumienia między organami występującymi z wnioskiem a organem wezwanym i zgodnie z rozwiązaniami określonymi przez organ wezwany, organy uczestniczące w postępowaniu mogą przygotować wspólne sprawozdanie z postępowania.”;
 - ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Urzędnicy organu występującego z wnioskiem obecni w innym państwie członkowskim na podstawie ust. 1, 2 lub 2a muszą być w stanie w każdej chwili legitymować się pisemnym upoważnieniem stwierdzającym ich tożsamość oraz pełnioną funkcję urzędową.”;
- 9) w art. 33 wprowadza się następujące zmiany:
- ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Aby propagować i ułatwiać wielostronną współpracę w zakresie zwalczania oszustw związanych z VAT, w niniejszym rozdziale ustanawia się sieć służącą sprawnej wymianie, przetwarzaniu i analizie między państwami członkowskimi ukierunkowanych informacji na temat oszustw transgranicznych, a także koordynacji wszelkich działań następczych (zwaną dalej »Eurofisc«).”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

- „b) prowadzą i koordynują sprawną wielostronną wymianę oraz wspólne przetwarzanie i analizę ukierunkowanych informacji na temat oszustw transgranicznych w tematycznych obszarach działalności Eurofisc (zwanymi dalej »dziedzinami roboczymi Eurofisc«);
- c) koordynują prace urzędników łącznikowych Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, z uczestniczących państw członkowskich prowadzone na podstawie otrzymanych ostrzeżeń i informacji;”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

- „d) koordynują postępowania administracyjne prowadzone przez uczestniczące państwa członkowskie w sprawie oszustw wskazanych przez urzędników łącznikowych Eurofisc, o których mowa w art. 36 ust. 1, bez uprawnienia do wzywania państw członkowskich do prowadzenia postępowań administracyjnych.”;

10) art. 34 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie, które zdecydowały się na uczestniczenie w wybranej dziedzinie roboczej Eurofisc, biorą aktywny udział w wielostronnej wymianie oraz wspólnym przetwarzaniu i analizie – między wszystkimi uczestniczącymi państwami członkowskimi – ukierunkowanych informacji na temat oszustw transgranicznych, a także w koordynowaniu wszelkich działań następczych.”;

11) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Komisja zapewnia Eurofisc wsparcie techniczne i logistyczne. Komisja nie ma dostępu do informacji określonych w art. 1, które mogą być przedmiotem wymiany za pośrednictwem Eurofisc, z wyjątkiem okoliczności przewidzianych w art. 55 ust. 2.”;

12) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Urzędnicy łącznikowi z państw członkowskich wyznaczają, na czas określony, przewodniczącego Eurofisc spośród urzędników łącznikowych Eurofisc.

Urzędnicy łącznikowi z państw członkowskich:

- a) uzgadniają kwestie tworzenia i zamykania dziedzin roboczych Eurofisc;
- b) badają wszelkie kwestie odnoszące się do funkcjonowania operacyjnego Eurofisc;
- c) co najmniej raz w roku oceniają skuteczność i wydajność działań prowadzonych w ramach Eurofisc;
- d) zatwierdzają sprawozdanie roczne, o którym mowa w art. 37.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urzędnicy łącznikowi z państw członkowskich uczestniczących w danej dziedzinie roboczej Eurofisc (zwani dalej »uczestniczącymi urzędnikami łącznikowymi Eurofisc«) wyznaczają, na czas określony, koordynatora dziedziny roboczej Eurofisc spośród uczestniczących urzędników łącznikowych Eurofisc.

Koordinatorzy dziedzin roboczych Eurofisc:

- a) zestawiają informacje otrzymane od uczestniczących urzędników łącznikowych Eurofisc, zgodnie z ustaleniami dokonanyymi przez uczestników danej dziedziny roboczej, i udostępniają wszystkie informacje pozostałym uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc; informacje te są wymieniane drogą elektroniczną;
- b) zapewniają, by informacje otrzymane od uczestniczących urzędników łącznikowych Eurofisc były przetwarzane i analizowane wraz z odpowiednimi ukierunkowanymi informacjami na temat oszustw transgranicznych przekazanymi lub zgromadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ustaleniami dokonanyymi przez uczestników danej dziedziny roboczej, oraz udostępniają wyniki wszystkim uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc;
- c) przekazują informacje zwrotne wszystkim uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc;
- d) przedstawiają urzędnikom łącznikowym z państw członkowskich roczne sprawozdanie z działań podjętych w danej dziedzinie roboczej.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc mogą występować z wnioskiem o stosowne informacje od Europejskiego Urzędu Policji (zwanego dalej »Europol«) i Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwanego dalej »OLAF«). W tym celu i zgodnie z ustaleniami dokonany przez uczestników danej dziedziny roboczej koordynatorzy mogą przysłać im wszystkie informacje niezbędne, by otrzymać informacje będące przedmiotem wniosku.

4. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc udostępniają informacje otrzymane z Europolu i OLAF pozostałym uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc; informacje te są wymieniane drogą elektroniczną.

5. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc zapewniają również, by informacje otrzymane z Europolu i OLAF były przetwarzane i analizowane wraz z odpowiednimi ukierunkowanymi informacjami przekazanymi lub zgromadzonymi na mocy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z ustaleniami dokonany przez uczestników danej dziedziny roboczej, a także udostępniają wyniki uczestniczącym urzędnikom łącznikowym Eurofisc.”;

13) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Przewodniczący Eurofisc przedkłada roczne sprawozdanie z działań w ramach wszystkich dziedzin roboczych komitetowi, o którym mowa w art. 58 ust. 1.

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych ustalenia proceduralne w odniesieniu do sieci Eurofisc. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.”;

14) w art. 48 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku gdy państwo członkowskie siedziby stwierdzi, że podatnik występujący z wnioskiem o zwrot VAT zgodnie z art. 5 dyrektywy 2008/9/WE, posiada zobowiązania podatkowe w tym państwie członkowskim siedziby, państwo to może zwrócić się do podatnika o zgodę na przekazanie zwrotu VAT bezpośrednio do tego państwa członkowskiego w celu pokrycia pozostałych do spłaty zobowiązań podatkowych. Jeżeli podatnik wyrazi zgodę na przekazanie tego zwrotu, państwo członkowskie siedziby informuje państwo członkowskie zwrotu o kwocie, której dotyczy uzyskana zgoda, a państwo członkowskie zwrotu, w imieniu danego podatnika, przekazuje tę kwotę państwu członkowskiemu siedziby. Państwo członkowskie siedziby informuje podatnika o tym, czy przekazana kwota pokrywa całość, czy część zobowiązania podatkowego zgodnie z jego prawem krajowym i praktyką administracyjną. Niemniej jednak przekazanie zwrotu VAT państwu członkowskiemu siedziby nie może naruszać prawa państwa członkowskiego zwrotu do odzyskania kwot należnych od danego podatnika w tym drugim państwie członkowskim.

Jeżeli zobowiązania podatkowe w państwie członkowskim siedziby są przedmiotem sporu, przekazanie kwot zwrotu może za zgodą podatnika zostać wykorzystane przez państwo członkowskie siedziby jako środek zatrzymania, o ile w tym państwie członkowskim funkcjonuje skuteczny środek kontroli sądowej.”;

15) tytuł rozdziału XIII otrzymuje brzmienie:

„STOSUNKI Z KOMISJĄ I INNYMI INSTYTUCJAMI, ORGANAMI, URZĘDAMI I AGENCJAMI UNII”;

16) w art. 49 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Państwa członkowskie mogą przekazywać OLAF stosowne informacje, tak aby urząd ten mógł rozważyć podjęcie odpowiednich działań zgodnie ze swoim zakresem obowiązków. Jeżeli dane informacje otrzymano od innego państwa członkowskiego, może ono zażądać, by powyższe przekazanie informacji było uzależnione od jego uprzedniej zgody.”;

17) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby należące do akredytowanych przez organ ds. akredytacji bezpieczeństwa Komisji mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w stopniu niezbędnym do nadzoru, konserwacji oraz rozwijania systemów elektronicznych prowadzonych przez Komisję i wykorzystywanych przez państwa członkowskie do wdrażania niniejszego rozporządzenia.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszystkie kwestie dotyczące przechowywania, przetwarzania lub wymiany informacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, podlegają rozporządzeniom (UE) 2016/679 (*) oraz (WE) nr 45/2001 (**). Do celów prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie ograniczają jednak zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 12-15, 17, 21 i 22 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ograniczenia takie nie wykraczają poza to, co jest ściśle konieczne dla ochrony interesów, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia, w szczególności, aby:

- a) umożliwić właściwym organom państw członkowskich właściwe wypełnienie ich zadań do celów niniejszego rozporządzenia; lub
- b) unikać utrudniania urzędowych lub prawnych postępowań, analiz, dochodzeń lub procedur do celów niniejszego rozporządzenia oraz aby zapewnić, by zapobieganie przypadkom uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowym, wykrywanie takich przypadków i oszustw oraz prowadzenie dochodzeń w ich sprawie nie były narażone na szwank.

Przetwarzania i przechowywania danych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, dokonuje się wyłącznie w celach, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, a informacje nie mogą być dalej przetwarzane w sposób niezgodny z tymi celami. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia do wszelkich innych celów, takich jak cele handlowe, jest zabronione. Okresy przechowywania tych informacji są ograniczone do zakresu koniecznego do osiągnięcia tych celów. Okresy przechowywania informacji, o których mowa w art. 17 niniejszego rozporządzenia, są ustalane według terminów przedawnienia przewidzianych w ustawodawstwie danego państwa członkowskiego, lecz nie mogą być dłuższe niż 10 lat.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

(**) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).”;

18) art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).”;

19) uchyla się załącznik I.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2454

W art. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2454 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

»2. Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych szczegóły techniczne dotyczące zautomatyzowanego wniosku o informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)–f) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 58 ust. 2.«”;

2) uchyla się pkt 8.

Artykuł 3

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy art. 1 pkt 3 lit. a), b) i c), art. 1 pkt 4 lit. a), c) i e) oraz art. 1 pkt 5, 6 i 14 stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 2 października 2018 r.

W imieniu Rady

H. LÖGER

Przewodniczący
